

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/24/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123403656
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:6123403656.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: EURO CASH s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, ČSA 24, IČO: 36 637 301 zastúpeného JUDr. Ondrejom Sochorom, advokátom, so sídlom v Banskej Bystrici, Prof. Sáru 3873/44, proti žalovanej: A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom C. XX, zastúpenej Občianske združenie Právna pomoc poškodeným, so sídlom Lipany, Janka Kráľa 12, IČO: 50 951 947, o zaplatenie 10.375,17 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 05.marca 2025 sp. zn. 9Csp/3/2024

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 05.marca 2025 č.k. 9Csp/3/2024-119 okrem výroku II., ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) rozsudkom zo dňa 05.marca 2025 č.k. 9Csp/3/2024-119 rozhodol nasledovne:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi

- istinu 10.375,17 €,

- zmluvný úrok vo výške 14,00 % ročne zo sumy 3.825,11 € od 26.08.2022 do 25.10.2023,

- úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy:

297,73 € od 26.11.2020 do zaplataenia,

297,73 € od 26.12.2020 do zaplataenia,

297,73 € od 26.01.2021 do zaplataenia,

297,73 € od 26.02.2021 do zaplataenia,

297,73 € od 26.03.2021 do zaplataenia,

297,73 € od 26.04.2021 do zaplataenia,

297,73 € od 26.05.2021 do zaplataenia,

297,73 € od 26.06.2021 do zaplataenia,

297,73 € od 26.07.2021 do zaplataenia,

297,73 € od 26.08.2021 do zaplataenia,

297,73 € od 26.09.2021 do zaplataenia,

297,73 € od 26.10.2021 do zaplataenia,

297,73 € od 26.11.2021 do zaplataenia,

297,73 € od 26.12.2021 do zaplataenia,

297,73 € od 26.01.2022 do zaplataenia,

297,73 € od 26.02.2022 do zaplataenia,

297,73 € od 26.03.2022 do zaplataenia,

297,73 € od 26.04.2022 do zaplattenia,
297,73 € od 26.05.2022 do zaplattenia,
297,73 € od 26.06.2022 do zaplattenia,
297,73 € od 26.07.2022 do zaplattenia,
297,73 € od 26.08.2022 do zaplattenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamieta.

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo strany žalovanej s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa končí konanie, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2.1 Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal zaplattenia istiny 10.375,17 €, úroku 14,00 % ročne zo sumy 3.825,11 € od 26.08.2022 do zaplattenia, úroku z omeškania 5,00 % ročne z jednotlivých splatných splátok a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že Zmluvou o podnikateľskom úvere č. 1102881 zo dňa 07.09.2012, uzatvorenou medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom - pôvodne podnikajúcim pod obchodným menom Jana Fabiánová, IČO: 46 801 006, s miestom podnikania C. XX, XXX XX C. (ďalej aj „Zmluva“), sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 20.000 € a žalovaná sa zaviazala vrátiť predmetný úver spolu s dohodnutým úrokom, a to v pravidelných mesačných splátkach (132) vo výške 297,73 € v zmysle dohodnutého splátkového kalendára. Žalobca predmetný úver riadne a včas poskytol žalovanej v súlade so Zmluvou. Žalovaná ukončila ku dňu 28.03.2018 svoju podnikateľskú činnosť (v zmysle výpisu zo živnostenského registra). Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 13.11.2020, sp. zn. 5Csp/56/2018 (ďalej aj ako „Rozsudok OS“) v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.11.2021, sp. zn. 5CoCsp/22/2021 (ďalej aj ako „Rozsudok KS“), bol žalobcovi právoplatne priznaný voči žalovanej nárok z titulu Zmluvy vo výške 10.122,82 € spolu s úrokom z omeškania z jednotlivých splátok vo výške 5% ročne v zmysle Rozsudku, spolu s náhradou trov konania, pričom suma predstavuje zameškané splátky v zmysle Zmluvy za obdobie od 01/2018 do 10/2020, t.j. 34 splátok x 297,73 € a vo vzťahu k splátkam splatným od 25.11.2020 bola žaloba podaná predčasne (bod 40 Rozsudku OS), úroková sadzba 14% ročne je primeraná a podstatným spôsobom neprevyšuje obvykle požadovanú úrokovú sadzbu na finančnom trhu za úvery, či už podnikateľské, alebo spotrebiteľské (bod 29 Rozsudku KS).

2.2 V tomto konaní si žalobca uplatňuje nárok na zaplattenie:

- sumy vo výške 6.550,06 €, ktorá pozostáva zo zameškaných splátok v zmysle Zmluvy, splatných odo dňa 25.11.2020 do 25.08.2022 (t.j. 22 splátok x 297,73 € = 6.550,06 €);
- sumy vo výške 3.825,11 €, ktorá predstavuje neuhradenú časť zostatku istiny úveru (po predčasnej splatnosti úveru);
- zmluvného úroku vo výške 14% ročne z neuhradenej časti zostatku istiny vo výške 3.825,11 € od 26.08.2022 (zosplatenie úveru) do zaplattenia;
- zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy jednotlivých splátok (t.j. z 22 splátok), odo dňa nasledujúceho ich splatnosti, do zaplattenia.

3. Po vykonanom dokazovaní právne vec posúdil podľa ust. § 497, 499, § 502 ods. 1, § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 3 písm. c/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 52 ods. 1,2,3,4, § 53 ods. 1,2,3,6,9, § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, až na dobu platenia zmluvných úrokov z neuhradenej časti zosplatennej istiny úveru.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 13.11.2020 sp. zn. 5Csp/56/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.11.2021 sp. zn. 5CoCsp/22/2021 bol žalobcovi právoplatne priznaný voči žalovanej nárok z titulu Zmluvy vo výške 10.122,82 € spolu s úrokom z omeškania z jednotlivých splátok vo výške 5% ročne spolu s náhradou trov konania. Súd konštatoval, že v prejednávanej príhode má žalovaná postavenie spotrebiteľa a je potrebné aplikovať na prípad normy Občianskeho zákonníka (bod 28 rozsudku odvolacieho súdu), na prejednávaný prípad sa však nevzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch (bod 28 rozsudku odvolacieho súdu). Ku dňu 25.01.2018 neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, a z uvedeného dôvodu priznal súd žalobcovi sumu vo výške 10.122,82 €, ktorá predstavovala zameškané splátky v zmysle Zmluvy za obdobie od 01/2018 do 10/2020, t.j. 34 splátok x 297,73 €. Súd konštatoval, že úroková sadzba 14% ročne je primeraná a podstatným spôsobom neprevyšuje obvykle požadovanú úrokovú sadzbu na finančnom trhu za úvery, či už podnikateľské, alebo spotrebiteľské (bod 29 rozsudku odvolacieho súdu). Vo vyššie uvedenom konaní medzi tými istými účastníkmi boli

vyriešené otázky platnosti Zmluvy o podnikateľskom úvere zo dňa 07.09.2012, platnosť dojednaní o výške zmluvných úrokov a RPMN ako aj to, že žalovaná má postavenie spotrebiteľa, avšak úver nemožno považovať za spotrebiteľský a poskytnúť žalovanej ochranu podľa Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“). Bolo ustálené, že žalovaná v tomto vzťahu má jednoznačne postavenie spotrebiteľa, preto jej prislúcha ochrana podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

5.1 V prejednávanej veci sú uplatnené nároky z tej istej Zmluvy o podnikateľskom úvere zo dňa 07.09.2012 a medzi tými istými stranami sporu ako to bolo v právoplatne skončenom konaní sp. zn. 5Csp/56/2018 vedenom na Okresnom súde Rožňava, avšak za iné obdobie, preto súd pri posudzovaní nárokov uplatnených žalobcom v prejednávanej veci vychádzal zo záverov vyslovených súdom prvej inštancie a odvolacím súdom v právoplatne skončenom konaní Okresného súdu Rožňava sp. zn. 5Csp/56/2018 týkajúcich sa platnosti zmluvy, platnosti dojednaní o zmluvných úrokoch a RPMN a toho, že žalovaná má v predmetnom právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa.

5.2 V konaní nebolo sporné, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 07.09.2012 Zmluvu o úvere. Spornou nebola ani výška úveru a uhradená čiastka žalovanou. Žalovaná namietala neplatnosť zmluvy, nakoľko tá je v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná uviedla, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, obsahuje rozhodcovskú doložku a je neprijateľná aj v časti poskytnutia odplaty. Súd konštatoval, že zmluva o úvere obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom, nevzhliadol žiaden dôvod, ktorý by zakladal neplatnosť zmluvy ako celku. Rovnako tak tu nemožno aplikovať ustanovenia § 39a OZ, nakoľko toto ustanovenie v čase urobienia právneho úkonu nebolo súčasťou Občianskeho zákonníka. K výške odplaty (úrok 14 %, RPMN 17,27 %, priemerná hodnota RPMN 4,84 %) uviedol, že táto bola dojednaná v súlade s právnymi predpismi (§ 53 ods. 6 OZ v spojení ust. § 1 ods. 4 a § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.). V Zmluve si žalobca a žalovaná dohodli úrok vo výške 14 % ročne. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci september 2012 pri úveroch nad 5 rokov na úrovni 13,89 % ročne. Dohodnutá výška úrokov 14 % ročne uvedená v zmluve je takmer totožná s priemernou úrokovou mierou obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci september 2012. V tomto prípade teda súd nevzhliadol rozpor s dobrými mravmi a odplatu žalobcu považoval za primeranú.

5.3 Predmetom konania nie je nárok uplatňovaný zo zmluvnej pokuty, a preto námietky žalovanej o neplatnosti zmluvných dojednaní o zmluvnej pokute a rozhodcovskej doložke sú nedôvodné a sú irelevantné pre posúdenie žalobcom uplatnených nárokov.

6.1 Po vykonanom dokazovaní oboznámením sa s vyjadreniami strán sporu a obsahom listín tvoriacich spis súd žalobe o zaplatenie istiny 10.375,17 € vyhovel, ktorá suma pozostáva z neuhradených splátok úveru v celkovej výške 6.550,06 € za obdobie od 11/2020 do 08/2022, (t.j. 22 splátok x 297,73 € = 6.550,06 €) a z neuhradenej časti istiny úveru po zosplatnení úveru v sume 3.825,11 €.

6.2 Zosplatnenie úveru zo dňa 05.09.2022 je platné, nakoľko žalobca zosplatnil úver v súlade s ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, riadne upozornil žalovanú pred zosplatnením na možnosť predčasnej splatnosti úveru a súčasne si uplatnil právo na zosplatnenie úveru pre omeškanie so splátkou splatnou 25.05.2022, s ktorou žalovaná bola v omeškaní viac ako 3 mesiace a zosplatnenie bolo vykonané do splatnosti najbližšej splatnej splátky, t.j. do 25.09.2022. Vychádzajúc z prílohy č. 2 Zmluvy - zo splátkového kalendára, do predčasnej splatnosti úveru, prináleží na istinu suma vo výške 16.174,89 € a neuhradená časť zostatku istiny úveru ku dňu predčasnej splatnosti úveru predstavuje 3.825,11 € vychádzajúc z výšky úveru v sume 20.000 €.

6.3 Súd žalobe čiastočne vyhovel aj ohľadom nároku uplatneného z titulu zmluvných úrokov zo sumy 3.825,11 €, ktorá predstavuje neuhradenú istinu zosplatneného úveru. Zmluvné úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie uvedené v zmluve, teda dlžník vie, koľko bude povinný veriteľovi zaplatiť za poskytnuté peniaze. Takúto vedomosť však dlžník nemá, ak zaplatenie zmluvných úrokov veriteľ žiada do zaplatenia istiny dlhu, nakoľko nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, preto výška zmluvného úroku sa môže navyšovať neobmedzene, čo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. júna 2020, sp. zn. 5Cdo 42/2020). Vychádzajúc z vyššie uvedeného úrok z úveru vo výške 14,00 % ročne súd priznal maximálne za obdobie do konečnej splatnosti úveru dohodnutého v zmluve, ktorá splatnosť je podľa zmluvy vymedzená dátumom 25.10.2023 a v prevyšujúcej časti súd žalobu ohľadom zmluvného úroku z úveru zamietol.

7. Po citácii ust. § 517 ods. 1,2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. súd priznal žalobcovi úrok z omeškania podľa prehľadu splátok (odo dňa nasledujúceho po splatnosti nezaplatennej splátky) a úrok z omeškania priznal vždy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých splátok.

8. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1,2 CSP a nakoľko bol žalobca v konaní úspešný, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo strany žalovanej.

9.1 Proti tomuto rozsudku vo výroku I. a III. podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, podľa obsahu odvolania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol, alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie.

9.2 Žalovaná namietala, či veriteľ môže upozorniť spotrebiteľa na zosplatnenie ešte pred uplynutím trojmesačného omeškania a následne zosplatniť úver až po jeho uplynutí, toto nie je výslovne vyriešené v zákone, pričom poukázala na gramatický výklad § 53 ods. 9 OZ. Žalovaná namietala, že k zosplatneniu došlo 05.09.2022 po uplynutí troch mesiacov 25.08.2022. Upozornenie zo dňa 10.08.2022 bolo predčasné, teda vydané pred vznikom právneho nároku na zosplatnenie. To znamená, že žalobca porušil časovú podmienku synchronizácie medzi vzniknutím nároku a výzvou, čo spochybňuje zákonnosť zosplatnenia. Rozpor medzi skutkovými tvrdeniami žalobcu a dôvodom zosplatnenia v rozsudku sa opakovane uvádza ako dôvod zosplatnenia omeškanie so splátkou zo dňa 25.05.2022, avšak z kontextu žaloby vyplýva, že žalovaná bola v dlhodobom omeškaní už od 25.11.2020, teda aj s predchádzajúcimi splátkami. Súd sa oprel o tvrdenie žalobcu, že dôvodom zosplatnenia bolo omeškanie so splátkou splatnou 25.05.2022, pričom v žalobe samotnej žalobca tvrdil, že žalovaná bola v omeškaní už od 25.11.2020 (22 splátok x 297,73 €), teda trvalo viac ako 1,5 roka, kým žalobca vôbec pristúpil k výzve a k zosplatneniu. Toto spochybňuje vážnosť dôvodu na zosplatnenie, pretože žalobca dlhodobo toleroval podstatné porušenie zmluvy, čím stratil právo jednostranne vymáhať zvyšok istiny z dôvodu konkrétnej splátky zo dňa 25.05.2022 a zároveň zakladá pochybnosť o účelovosti zosplatnenia a o tom, či žalobca vôbec postupoval v súlade s princípmi poctivosti a proporcionality v súdnej ochrane spotrebiteľa. Zosplatnenie nebolo vykonané v súlade s § 53 ods. 9 OZ. Súd uviedol, že zosplatnenie úveru ku dňu 05.09.2022 bolo v súlade s § 53 ods. 9 OZ. Žalovaná bola v omeškaní so splátkou splatnou 25.05.2022, 3 mesiace uplynuli až 25.08.2022. Žalobca však zaslal výzvu na úhradu dňa 10.08.2022, teda predčasne pred vznikom práva na zosplatnenie. Takéto upozornenie je právne neúčinné, keďže predpokladom jeho platnosti je existencia nároku na zosplatnenie. Hoci samotné zosplatnenie prebehlo až 05.09.2022, predchádzajúce upozornenie nespĺňalo zákonné podmienky. Zosplatnenie úveru preto nie je účinné a žalobcovi nevznikol nárok na zostatok istiny 3.825,11 € ani na príslušné zmluvné úroky. Žalobca účelovo zmenil dôvod zosplatnenia, ignoroval skoršie omeškanie. Napriek tomu, že žalovaná bola v omeškaní už od 25.11.2020, pričom do dňa podania žaloby nesplácala 22 mesačných splátok. Napriek tomu ako dôvod zosplatnenia označil omeškanie splátky zo dňa 25.05.2022, čo je v rozpore s § 565 OZ. Keďže žalovaná bola v omeškaní už od novembra 2020, najneskôr do 25.12.2020 mohol žalobca uplatniť právo na zosplatnenie, neskoršie zosplatnenie z iného dôvodu je právne neprípustné.

9.3 Neprípustná zmena dôvodu zosplatnenia v spotrebiteľskom spore. - Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaná bola v omeškaní so splátkami už od 25.11.2020, napriek tomu zosplatnenie odvodil až od splátky splatnej 25.05.2022, čím účelovo zmenil právny základ svojho nároku, aby formálne splnil podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ. Takýto postup je neprípustný a žalobca naň nemal právo.

9.4 Súd ex offo neposudzoval premlčanie časti nárokov. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie splátok splatných už v roku 2020, napr. 25.11.2020. Súd prvej inštancie však vôbec neskúmal, či nie sú niektoré z týchto nárokov premlčané. Vzhľadom na mesačnú splatnosť z každého plnenia začína pre každú splátku plynúť osobitná premlčacia lehota. Ak bola žaloba podaná až v roku 2023, minimálne niektoré zo splátok z roku 2020 by mohli byť premlčané. Nezaobreranie sa touto otázkou je vadou, ktorá mohla mať zásadný vplyv na rozhodnutie vo veci.

9.5 Žalobca uplatnil právo na zosplatnenie predčasne, teda v rozpore s kogentnou právnou normou § 53 ods. 9 OZ. Žalobca neurobil platné zosplatnenie, pretože upozornenie poslal predčasne 10.08.2022, teda porušil podmienky § 53 ods. 9 OZ. Navyše, zosplatniť mohol už splátky v roku 2020. Bez platného zosplatnenia nevzniká právny dôvod, na základe ktorého by mohol žalobca požadovať okamžitú úhradu tejto budúcej istiny, sumu 3.825,11 €.

9.6 Žalovaná zotrvala na svojom vyjadrení, že žalobca s odbornou starostlivosťou neposúdil jej schopnosť splácať úver, a teda neskúmal jej príjmy a výdavky. Poukázala na príjem v čase poskytnutia úveru a svoje výdavky.

9.7 Žalovaná trvala v celom rozsahu na svojom vyjadrení doručenom súdu 27.05.2024, v ktorom namietala neplatnosť úverovej zmluvy v celom rozsahu, namietala, že žalobca má nárok len na vydanie istiny, ktorá bola poskytnutá žalovanej žalobcom. Neplatnosť odôvodnila tým, že predmetná zmluva odporuje viacerým ustanoveniam Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z.. Zmluva je koncipovaná tak, že nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky vymedzené v ust. § 53 ods. 1 písm. a/, k/, r/ OZ. Žalobca v zmluve používa inštitúty typické pre spotrebiteľské úvery, napr. RPMN, priemerná RPMN, odplata, celkové náklady. Žalovaná uviedla, že ide o typovú zmluvu, ktorú žalobca používal dlhodobo a žalobca nemôže poprieť, že ide o formulárovú zmluvu, ktorá je aj číselne označená č. 1102881. Navrhla preto, aby boli skontrolované zmluvné ustanovenia tak podľa všeobecných ustanovení OZ a o vadnosti právneho úkonu, ako aj Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z.. Dôkazom neplatnosti zmluvy je odplata, ktorá je okrem iného viac ako dvojnásobok priemernej RPMN 17,27 %, ktorý v čase poskytnutia úveru 2. štvrtrok 2012 predstavoval 6,70 %. Žalobca stanovil RPMN na 17,27 %, a teda ho v rozpore so zákonom prevýšil viac ako o 100 %. Zákon s týmto spája explicitne neplatnosť právneho úkonu v nedovolenej časti odplaty. Žalobca sa pritom mylí, ak RPMN vo výške 14 % pokladá za primeraný a tvrdí, že ho neprekročil. Odplata, ktorú žalobca naformuloval je v evidentnom rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Medzi stranami konania nie je sporné, že žalovaná má právne postavenie spotrebiteľky, ale je potrebné poukázať aj na skutočnosť, na aký účel boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky a s tým by mal byť predmetný poskytnutý úver považovaný za úver na bývanie zabezpečený nehnuteľnosťou, výška RPMN by nemala nepresahovať 6,71 % tak, ako bolo v čase poskytnutia úveru žalobcom a u tohto dôvodu odplata vo výške 14 % a RPMN vo výške 17,27 %, ktorú žalobca naformuloval, je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Žalovaná poukázala na to, že s manželom pred poskytnutím úveru žiadali od bankových spoločností hypotekárny úver, ktorý bol zamietnutý z dôvodu, že žiadateľ, manžel, pracoval v zahraničí a ona, keďže bol jej príjem len 450 €, nespĺňala podmienky bonity, preto im nebol poskytnutý. Predmetný úver by mal byť považovaný za úver na bývanie, zabezpečený nehnuteľnosťou, výška RPMN by nemala presahovať 6,71 % tak, ako bolo v čase poskytnutia úveru. Zastáva názor, že sa jednalo o úver na bývanie zabezpečený nehnuteľnosťou.

10.1 Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej poprel tvrdenia žalovanej o neplatnosti predčasného zosplatnenia úveru. Uviedol, že nie je zrejmé, čo by na účely súdneho konania žalovaná získala tým, ak by aj preukázala, že zosplatnenie úveru je neplatné, nakoľko v prípade neplatnosti zosplatnenia úveru by žalobca mal nárok na zaplatenie ešte vyššej sumy ako je tá, ktorú si uplatňuje v tomto súdnom konaní. Ak by aj predčasné zosplatnenie úveru bolo neplatné, ktorú skutočnosť popiera, žalobcovi by aj tak vznikol nárok na zaplatenie sumy 10.375,17 €, nakoľko by mal žalobca nárok na zaplatenie sumy vyššej, t.j. sumy 10.718,28 € z titulu neuhradených splátok. Vzhľadom na uvedené považuje žalobca námietku žalovanej o neplatnosti zosplatnenia úveru za nedôvodnú, nakoľko námietka by nemala žiaden faktický dopad na predmet tohto súdneho konania.

10.2 Zastáva názor, že došlo k platnému zosplatneniu úveru a stotožnil sa so závermi konajúceho súdu. Nakoľko žalovaná ku dňu 10.08.2022 neuhradila dlžnú splátku splatnú 25.05.2022, žalobca listom zo dňa 10.08.2022 upozornil žalovanú, že v prípade, ak do 30.08.2022 neuhradí dlžnú sumu špecifikovanú v predmetnom liste, uplatní si žalobca právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky z titulu zmluvy, čím dôjde k predčasnej splatnosti úveru. Uvedený list bol žalovanej doručený dňa 15.08.2022. Žalovaná do stanovenej lehoty dlžnú sumu žalobcovi neuhradila. Nakoľko bola v omeškaní s úhradou splátky splatnej 25.05.2022 viac ako 3 mesiace a súčasne bola vyzvaná, resp. upozornená na možnosť vzniku predčasnej splatnosti úveru, žalobca listom zo dňa 05.09.2022 uplatnil právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a vyzval žalovanú, aby v lehote do 20.09.2022 uhradila celú dlžnú pohľadávku. Uvedený list bol žalovanej doručený 12.09.2022. Žalobca teda zosplatnil úver v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z § 53 ods. 9 v spojitosti s § 565 OZ, čím došlo k platnému zosplatneniu úveru titulom zmluvy.

10.3 Pokiaľ žalovaná uviedla, že k upozorneniu na zosplatnenie úveru nemôže dôjsť skôr, ako uplynie 3-mesačná lehota, žalobca sa s daným vyjadrením nestotožnil, pretože zo zákona vyplýva, že uplynutím 3-mesačnej lehoty omeškania vzniká prvým dňom mesiaca právo vyvolať zosplatnenie úveru a toto právo trvá do konca takéhoto mesiaca. Je logické, že upozornenie na zosplatnenie je možné a potrebné realizovať už počas plynutia 3-mesačnej lehoty a už v tomto čase je dlžník vyzývaný na doplatenie splátky s upozornením, že ak tak neurobí, musí dlžník počítať s tým, že mu hrozí, že veriteľ vyvolá predčasnú splatnosť úveru. Pokiaľ existuje údajný rozpor medzi skutkovými tvrdeniami žalobcu a dôvodov zosplatnenia, žalobca uviedol, že žalovaná bola v dlhodobom omeškaní už od 25.11.2020. Žalobca dané tvrdenie nespochybňuje a uviedol, že k predčasnému zosplatneniu nedošlo v roku 2020

z dôvodu ústretovosti žalobcu, aby si žalovaná mohla prípadné zameškané splátky doplatiť, a teda v prípade omeškania s každou jednotlivou splátkou žalobcovi vzniklo právo vyvolať predčasnú splatnosť úveru s každou jednotlivou splátkou od splatnosti takejto konkrétnej splátky. Uvedené sa vždy týkalo konkrétnej jednotlivéj splátky. Bolo na slobodnom rozhodnutí žalobcu ako veriteľa, či a kedy si uplatní právo na zosplatnenie úveru. V prejednávacom prípade k tomu pristúpil z dôvodu omeškania s úhradou splátky splatnej 25.05.2022. Zdôraznil, že v prípade zosplatnenia úveru ide o právo veriteľa, nie o jeho povinnosť. Žalobca teda uviedol, že nerozumie námietke žalovanej týkajúcej sa toho, že fakticky zmenil skutkový základ žaloby a vybral si iný moment omeškania, len aby zosplatnenie formálne zapadalo do § 53 ods. 9.

10.4 K tvrdenej neplatnosti zmluvy a právneho postaveniu žalovanej žalobca uviedol, že sa nestotožňuje s jej tvrdeniami a poukázal na to, že o charaktere zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou vyplývajúcom zo spornej zmluvy, ako aj o nárokoch vzniknutých a splatných do 25.10.2020 bolo už právoplatne rozhodnuté a v uvedených rozhodnutiach bolo konštatované, že žalovaná má postavenie spotrebiteľa a tieto závery žalobca nespochybňoval, rovnako ako aj závery súdu, že zmluva je platná a neexistuje dôvod jej neplatnosti. Žalovaná v odvolaní žiadnym spôsobom bližšie nešpecifikuje, v rozpore s akými konkrétnymi ustanoveniami konkrétneho predpisu by mala byť zmluva v rozpore, ktorý by mal za následok absolútnu neplatnosť zmluvy ako celku. Žalobca má za to, že zmluva je v celom rozsahu platná a v tomto smere poukázal na právne a skutkové závery vyplývajúce už z právoplatných rozhodnutí týkajúcej sa skutkovo totožnej veci medzi tými istými účastníkmi. Žalobca sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, v ktorom súd uviedol, že otázka zmluvných dojednaní o zmluvnej pokute a o rozhodcovskej doložke sú nedôvodné a právne irelevantné vo vzťahu k predmetu tohto súdneho konania a to preto, že tieto nároky si žalobca v tomto konaní žiadnym spôsobom neuplatňuje.

10.5 K aplikovateľným právnym predpisom žalobca poukázal na odôvodnenie právoplatných rozhodnutí, najmä krajského súdu, ktorý uviedol, že sa na právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou nepoužijú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. a to z dôvodu, že podľa ust. § 1 ods. 3 písm. c/ predmetného zákona v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy 07.09.2012, spotrebiteľským úverom nie je úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako 10 rokov. V prejednávacom spore išlo o úver s lehotou splatnosti 132 mesiacov, t.j. 11 rokov, ktorý bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti. Z uvedeného dôvodu sa žalobca v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, z ktorého vyplýva, že na daný právny vzťah sa neaplikuje zákon č. 129/2010 Z.z..

10.6 K namietanej neplatnosti zmluvy v časti odplaty sa žalobca nestotožnil s tvrdeniami žalovanej. Uviedol, že nariadenie vlády č. 238/2008 Z.z. bolo účinné len do dátumu 10.06.2010 a bolo v celom rozsahu zrušené práve zákonom č. 129/2010 Z.z.. Zmluva bola uzavretá 07.09.2012, teda v čase, kedy predmetné nariadenie nebolo súčasťou právneho poriadku už viac ako 2 roky. Z uvedeného dôvodu zmluva nemôže byť v rozpore s nariadením vlády č. 238/2008 Z.z., z ktorého dôvodu žalobca predmetnú námietku žalovanej považuje v celom rozsahu za nedôvodnú. Žalovaná si v odvolaní neprípustným spôsobom zamieňa inštitúty, a to hodnotu RPMN, priemernú hodnotu RPMN a výšku úroku z úveru, a to najmä v prípade, ak uvádza, že RPMN bola vo výške 14 % ročne, keďže je nepochybné, že nie výška RPMN, ale výška úroku z úveru bola dohodnutá na 14 % ročne. V čase podpisu zmluvy žiaden právny predpis explicitne neustanovoval hornú hranicu pre výšku odplaty. Jediné ustanovenie, z ktorého vyplývalo obmedzenie výšky odplaty za poskytnutie úveru predstavovalo ust. § 53 ods. 6 OZ. Tak ako na to poukázali súdy v právoplatných rozsudkoch, aj v odôvodnení napadnutého rozsudku, priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci september pri úveroch nad 5 rokov bola na úrovni 13,89 % ročne, pričom dohodnutá výška úrokov 14 % ročne je takmer totožná s priemernou úrokovou mierou obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch a konajúci súd takúto výšku úroku preto považoval za primeranú. Námietka žalovanej je preto nedôvodná. Žalobca zdôraznil, že o neprijateľnú podmienku nejde v prípade, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne (§ 53 ods. 1 druhá veta OZ). Z uvedeného dôvodu výška zmluvného úroku 14 % nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

10.7 K námietke premlčania žalobca uviedol, že žalovaná v odvolaní len všeobecne poukazuje na skutočnosť, že niektoré splátky by mohli byť premlčané, nakoľko žaloba bola podaná až v roku 2023. Tak ako žalobca uviedol už vo vyjadrení k odporu, žalobou uplatnený nárok nie je ani teoreticky premlčaný. Z dôvodu prehľadnosti a úplnosti žalobca vo vzťahu k otázke premlčania jednotlivých uplatňovaných nárokov uviedol nasledovné: zameškané splátky splatné v období odo dňa 25.11.2022 do 25.08.2022, t.j. 22 splátok po 297,73 € v sume 6.550,06 € - Nakoľko každá splátka sa premlčuje samostatne, (bod 15.2 uznesenia NS SR sp.zn. 7Cdo/268/2020 uverejnené ako R 29/2023), je nepochybné, že

v prípade najstaršej splátky splatnej 25.11.2020 začala premlčacia doba plynúť 26.11.2020 a uplynula by 26.11.2023. Žalobca si uplatnil nárok na súde 25.09.2023 a je nepochybné, že si ho uplatnil v premlčacej dobe. Od toho dátumu nedošlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby, čoho následkom je, že uvedený nárok nie je nárokom premlčaným. Uvedené platí aj vo vzťahu k ostatným splátkam, t.j. splatným po dátume 25.11.2020 do 25.08.2022. Čo sa týka úrokov z omeškania zo zameškaných splátok, nakoľko splátky, z ktorých je počítaný úrok z omeškania, nie sú nárokom premlčaným, potom je nepochybné, že nie sú premlčané ani úroky z omeškania zo splátok. Čo sa týka neuhradenej časti istiny úveru po zosplatnení vo výške 3.825,11 €, k zosplatneniu došlo pre omeškanie sa dlžníka s úhradou splátky splatnej 25.05.2022. Ak teda žalobca si uplatnil právo na zosplatnenie úveru po uplynutí 3 mesiacov od splátky splatnej dňa 25.05.2022, t.j. 25.08.2022, do splatnosti najbližšej splátky, t.j. 25.09.2022, pričom pred zosplatnením úveru 05.09.2022 bola žalovaná preukázateľne upozornená na možnosť zosplatnenia, išlo o platné a zákonné zosplatnenie zostatku istiny. Vo vzťahu k premlčaniu takéhoto nároku na zaplatenie zostatku istiny, žalobca uviedol, že ani teoreticky nemôže ísť o nárok premlčaný. V zmysle záverov uznesenia NS SR sp.zn. 7Cdo/268/2020, R 29/2023, pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 OZ začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný dlh. Ten v prejednávanom prípade sa stal splatný pre omeškanie s úhradou splátky splatnej 25.05.2022, a teda premlčacia doba začala plynúť deň nasledujúci po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti uvedenej splátky, a teda začala plynúť dňa 26.08.2022. Je zrejmé, že takýto nárok nie je nárokom premlčaným. K zmluvnému úroku 14 % ročne z neuhradenej časti istiny úveru 3.825,11 € žalobca uviedol, že nakoľko istina úveru po zosplatnení, z ktorej je počítaný zmluvný úrok, nie je nárokom premlčaným, potom je nepochybné, že nie je premlčaný ani zmluvný úrok ako príslušenstvo istiny zostatku úveru.

10.8 Čo sa týka skúmania bonity, žalobca uviedol, že nakoľko na zmluvný vzťah medzi stranami sporu nemožno aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., nemožno aplikovať ani ust. § 7 ods. 1 cit. zákona. K novouplatneným dôkazom a tvrdeniam, tzv. novotám v odvolacom konaní žalobca uviedol, že skutočnosti týkajúce sa toho, od ktorých spoločností žiadala žalovaná s manželom poskytnutie úveru, sa jedná o doteraz neuplatnené prostriedky procesnej obrany žalovanej a žalobca má za to, že na takéto nové prostriedky procesnej obrany by odvolací súd nemal prihliadať.

10.9 Zo všetkých uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny a priznal žalobcovi nárok voči žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

11. Žalovaná v odvolacej replike v plnom rozsahu zotrvala na svojom vyjadrení. Odvolacia replika žalovanej bola žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu doručená dňa 26.06.2025. Ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

13. Odvolaním nebol napadnutý rozsudok vo výroku II., ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, preto rozsudok v uvedenom rozsahu nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

14. Rozsudok je vo výroku I. a v súvisiacom výroku III. vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP v tomto rozsahu potvrdil.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30.09.2025 o 9.20 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 207, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 22.09.2025 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

16. Žalovaná v odvolaní uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci uplatnený odvolací dôvod nebol naplnený.

18. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývajú a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

19. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojej úvahy v súlade s ust. § 191 ods. 1,2 CSP, teda každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalovanej nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

21. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd uvádza nasledovné:

22. Podstatou odvolacích námietok žalovanej bolo nesprávne právne posúdenie
i/ otázky mimoriadneho zosplatnenia a vzťahu lehoty na výzvu 15 dní k lehote 3 mesiacov na zosplatnenie,
ii/ posúdenie otázky premlčania,
iii/ súd neposudzoval otázku, či pri uzavretí zmluvy veriteľ skúmal bonitu žalovanej,
iv/ neplatnosť zmluvy ako celku, lebo odporuje viacerým ustanoveniam Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a zák. č. 129/2010 Z.z., neprimeranosť odplaty 17,27% a RPMN 14% a jej rozpor so zákonom a dobrými mravmi, existencia neprijateľných zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 1 písm. a/, k/, r/ OZ.

23. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky žalovanej nie sú dôvodné.

24. V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že v prejednávanej veci boli uplatnené nároky z tej istej zmluvy o úvere zo dňa 07.09.2012 a medzi tými istými stranami sporu ako to bolo v právoplatne skončenom konaní vedenom na tamomšom súde sp. zn. 5Csp/56/2018, avšak za iné obdobie.

25. Rešpektujúc záväzný prejudiciálny účinok skoršieho rozhodnutia a s poukazom na právne závery ústavného súdu vyjadrené v jeho náleze z 12. januára 2022 sp. zn. I.ÚS 171/2021, v zmysle ktorého so subjektívnou záväznosťou rozsudku vyjadrenou v § 228 CSP úzko súvisí otázka tzv. prejudiciálneho účinku súdneho rozhodnutia vyjadrená v § 193 a § 194 CSP, v zmysle ktorej súd v novom konaní musí rešpektovať prejudiciálny účinok právoplatného rozhodnutia u tých istých strán, ale aj na právne závery vyplývajúce z aktuálnej rozhodovacej praxe NS SR, ktoré pre ich pretrvávajúcu aktuálnosť sú plne aplikovateľné aj v režime Civilného sporového poriadku, odvolací súd považuje v celom rozsahu za správne všetky právne úvahy a závery súdu prvej inštancie o jeho viazanosti prejudiciálnym účinkom právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Rožňava sp. zn. 5Csp/56/2018 o tom istom hmotnoprávnom vzťahu sporových strán, ktorý je predmetom aj súdnej veci, len za iné žalované obdobie. Viazanosť týmto ich prejudiciálnym účinkom však znamená len toľko, že pretože týmito rozsudkami súd o tom istom hmotnoprávnom vzťahu sporových strán právoplatne a zásadne nezmeniteľne a preto záväzne už vyriešil (hoci aj nesprávne), v súdnom prípade ako inom súdnom konaní tých istých strán táto otázka nesmie byť položená a akékoľvek jej „nové“ právne posudzovanie je nepripustné, keďže súd, a to ani podľa ustanovení Civilného sporového poriadku nemôže porušiť v jeho § 228 ods. 1 uloženie, a teda zákonnú viazanosť právoplatným rozhodnutím súdu, súd aj v súdnej veci ten istý hmotnoprávny

vzťah tých istých strán nesmel hmotnoprávne posúdiť inak, t.j. podľa ustanovení iného hmotnoprávneho ustanovenia, či predpisu, pretože v tom prípade by tento ich prejudiciálny účinok ignoroval, t. j. pre svoje rozhodnutie v súdnej veci v rozpore so zákonom by nevzal za základ prejudikovaný hmotnoprávny vzťah a rozhodol by v rozpore s ním.

26. V právoplatne skončenom konaní sp. zn. 5Csp/56/2018 vedenom na Okresnom súde Rožňava bola posúdená otázka týkajúca sa platnosti zmluvy ako celku, platnosti dojednania odplaty (úrok 14%, RPMN 17,27%, priemerná hodnota RPMN 4,84%) a toho, že žalovaná má v predmetnom právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa, avšak nie je možné aplikovať ust. zák. č. 129/2010 Z.z. s prihliadnutím na ust. § 1 ods. 3 písm. c/ cit. Zákona (bod 28. a 29. rozhodnutia krajského súdu, bod 38,39 rozhodnutia okresného súdu).

27. Z uvedeného dôvodu, rešpektujúc záväzný prejudiciálny účinok skoršieho rozhodnutia rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 5Csp/56/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 5CoCsp/22/2021 súd prvej inštancie a ani odvolací súd nemohol opätovne posudzovať predmetné otázky (otázku platnosti zmluvy ako celku, platnosti odplaty - úrok 14%, RPMN 17,27%, priemerná hodnota RPMN 4,84% a posúdenie charakteru právneho vzťahu).

28. Odvolacie námietky žalovanej týkajúce sa neplatnosti zmluvy, neplatnosti odplaty a dojednania o výške dohodnutého úroku 14%, ako aj potreby aplikácie ust. zák. č. 129/2010 Z.z. na prejednávany prípad preto nie sú náležité a dôvodné. Vzhľadom na nemožnosť aplikácie zák. č. 129/2010 Z.z. na prejednávany spor, nebolo možné aplikovať ani jeho ustanovenia týkajúce sa skúmania bonity spotrebiteľa pri uzatvorení zmluvného vzťahu.

29. K odvolacím námietkam žalovanej však odvolací súd dopĺňa, že je potrebné rozlišovať medzi inštitútom odplaty, úroku a RPMN, nakoľko si tieto inštitúty žalovaná zamieňa. V zmluve zo dňa 07.09.2012 bola dohodnutá výška úroku 14% ročne a RPMN 17,27%.

30. Úroková sadzba spotrebiteľského úveru a RPMN predstavujú osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., ktoré nie je možné navzájom stotožňovať ani zamieňať. Aj keď odplata nachádza svoje vyjadrenie v RPMN, odplata nie je predstavovaná len úrokmi, ale sú to aj poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov (§ 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z.).

31. V čase uzavretia úverovej zmluvy dňa 07.09.2012 bola výška odplaty regulovaná výlučne ust. § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom do 31.05.2014, teda odplata nesmela podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti a ust. § 1a cit. nar. vl. o maximálnej výške požadovanej odplaty v nadväznosti na ust. § 53 ods. 6 OZ bolo do nariadenia vlády 87/1995 Z.z. zavedené až s účinnosťou od 01.09.2014.

32. Správne preto súd posudzoval prípustnosť odplaty s prihliadnutím na údaje NBS vychádzajúc z priemernej úrokovej miery obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam.

33. Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 5CoCsp/22/2021 (rozhodoval o odvolaní proti rozsudku sp. zn. 5Csp/56/2018) v bode 29 odôvodnenia vyhodnotil ako nedôvodné i žalovanou uplatnené odvolacie námietky vo vzťahu k výške dohodnutého úroku za úver, poplatku za poskytnutie úveru, i k posúdeniu odplaty za poskytnutý úver, majúc za správne závery súdu prvej inštancie v bode 39 odôvodnenia napadnutého rozsudku. „Odvolací súd na tomto mieste pripomína, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka). Výška uplatnenej úrokovej sadzby predstavuje konštantnú a hlavnú informáciu, o ktorej má byť spotrebiteľ informovaný a dodržiavanie ktorej by malo byť hlavným cieľom ochrany spotrebiteľa. Odvolací súd je v zhode so žalobcom v jeho vyjadrení k odvolaniu žalovanej v tom, že úroková sadzba vo výške 13,89 % sa týka spotrebiteľských ako aj ostatných úverov. Prvoinštančný súd správne uzavrel, že

stanovená úroková miera 14 % je primeraná a podstatným spôsobom neprevyšuje obvykle požadovanú na finančnom trhu za úvery (či už podnikateľské alebo spotrebiteľské) v obdobných prípadoch, a to ani v prípade, ak ide o úver poskytnutý spotrebiteľovi (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka), a rovnako správne vyhodnotil, že posudzovaný úver nemal byť a nie je úverom na nehnuteľnosti, na čom nemôže nič zmeniť ani tvrdenie žalovanej, že žalovaná prostriedky z úveru použila na úhradu rekonštrukcie strechy nehnuteľnosti. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné poukázať na judikatúrou opakovane prezentovanú doktrínu, podľa ktorej nie je možné aplikáciu právnych noriem na ochranu spotrebiteľa uskutočňovať selektívne a spätne. Nie je možné dospieť k záveru, že ochrana spotrebiteľa umožňuje aplikáciu akéhokoľvek ustanovenia len s odôvodnením, že je pre spotrebiteľa výhodnejšie. Uvedený záver by vnášal do právnych vzťahov značnú neistotu a znamenal by tiež výrazný zásah do zásady rovnosti účastníkov týchto vzťahov. So zreteľom na uvedené, v časti výšky úrokovej miery nemôže byť na ľarchu veriteľovi - žalobcovi, ktorý nedokáže ovplyvniť, na čo v skutočnosti dlžník poskytnuté prostriedky použije“.

34. K odvolacej námietke týkajúcej sa podmienok zosplatnenia a jeho nesúlady s § 53 ods. 9 OZ odvolací súd uvádza, že možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru je právom a nie povinnosťou veriteľa, ktorý ak sa rozhodne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, musí dodržať zákonom stanovené podmienky.

35. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zosplatnenie úveru zo dňa 05.09.2022 je platné, nakoľko žalobca zosplatnil úver v súlade s ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ.

36. S uvedeným záverom sa odvolací súd plne stotožňuje.

37. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9 OZ).

38. Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 OZ).

39. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplývajú podmienky, za ktorých môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ktorými sú v zmysle ust. § 565 OZ: 1. možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom alebo v súdnom rozhodnutí, 2. dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti a 3. veriteľ požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

40. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, k vyššie uvedeným podmienkam pristupujú ešte ďalšie dve podmienky v zmysle citovaného ust. § 53 ods. 9 OZ, a to: 1. veriteľ má právo na tzv. stratu výhody splátok (možnosť požadovať zaplatenie celého dlhu naraz pred jeho konečnou splatnosťou) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a 2. veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

41. Podmienkou účinného zosplatnenia úveru teda je, že veriteľ pred zosplatnením pohľadávky má povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie (výkon) tohto práva.

42. Upozornenie veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi na uplatnenie práva podľa § 565 OZ je teda podmienkou pre účinný výkon tohto práva. Ak táto podmienka nie je splnená, je zosplatnenie neúčinné a veriteľ nemá právo na zaplatenie celého dlhu naraz.

43. Pokiaľ ide o výklad ust. § 565 OZ druhej vety ohľadne možnosti veriteľa žiadať o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, citované zákonné ustanovenie, vzhľadom na výklad ustálený rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít, viaže možnosť využiť právo predčasne zosplatniť dlh do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po upozornení v zmysle § 53 ods. 9 OZ.

44. Vychádzajúc zo znenia ust. § 565 OZ, zákonodarca má na mysli najbližšie nasledujúcu splátku po nesplnenej splátke a v spotrebiteľských veciach je potrebné tento záver vykladať v súlade s ust. § 53

ods. 9 OZ, teda veriteľ má právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, s ktorou je dlžník v omeškaní aspoň tri mesiace a najbližšou nasledujúcou splátkou, do kedy môže toto právo využiť, je splátka splatná po uplynutí lehoty troch mesiacov od nesplnenej splátky.

45.1 V tej súvislosti odvolací súd poukazuje na závery aktuálneho rozhodnutia (uznesenia) Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/104/2023 zo dňa 27. júna 2024.

45.2 V tomto rozhodnutí najvyšší súd (odsek 20) uviedol, že v spotrebiteľských vzťahoch môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9 OZ). V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 OZ zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že už uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnení tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 OZ je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z hľadiska vzťahu medzi 3-mesačnou dobou a lehotou nie kratšou ako 15 dní, ktoré rámce spomína § 53 ods. 9 OZ, zákonodarca výslovne neupravuje, či môžu plynúť súbežne alebo či uvedená minimálne 15 dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí 3-mesačnej doby. Z § 565 veta druhá OZ vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 OZ). Jednoznačným je iba to, že v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka.

45.3 Najvyšší súd zastáva názor (odsek 20.2.), že 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť, navyše pokiaľ uplatneniu tohto práva nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú zo starších splátok.

46. V prejednávanom spore žalobca výzvou zo dňa 10.08.2022 doručenu žalovanej dňa 15.08.2022 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej pohľadávky, a to aj splátok splatných od 25.11.2020 do 25.07.2022, t.j. 21 splátok po 297,73 € vo výške 6.252,33 €. Žalovaná dlžnú sumu neuhradila. Listom zo dňa 05.09.2022 doručeným žalovanej dňa 12.09.2022 si žalobca uplatnil právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru z dôvodu omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 25.05.2022 viac ako 3 mesiace.

47. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňom 05.09.2022 pre omeškanie splátky splatnej 25.05.2022. Najskôr tak mohol urobiť 26.08.2022 (nasledujúci deň po uplynutí 3-mesačnej lehoty v zmysle § 53 ods. 9 OZ) a najneskôr do 25.09.2022 (kedy sa stala splatnou ďalšia splátka v zmysle § 565 OZ) za splnenia ostatných podmienok v zmysle § 53 ods. 9 OZ.

Vychádzajúc z uvedenej špecifikácie je zrejmé, že úver bol zosplatený v súlade s ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ.

48. Zároveň bola splnená aj podmienka špecifikácie dlžnej omeškanej splátky jednak vo výzve pred zosplatením ako aj vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, ktorá podmienka vyplýva už z ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

49.1 Rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 bola vyriešená otázka, či vo výzve veriteľa dlžníkovi pred zosplatením podľa § 53 ods. 9 OZ je veriteľ povinný uvádzať aj konkrétnu splátku, s ktorou je dlžník v omeškaní, a to tak, že pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva - odkaz na § 53 ods. 9 OZ) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Najvyšší súd uviedol, že identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru. Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.

49.2 S vyššie uvedeným záverom sa stotožnil Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí sp.zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024 a sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024, keď uviedol, že neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, malo za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka.

49.3 NS SR v uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, uviedol, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.

50. Nakoľko žalovaná nešpecifikovala konkrétne, ktoré ustanovenia zmluvy odporujú akým ustanoveniam Obchodného zákonníka a OZ, nebolo možné podrobiť odvolaciemu prieskumu uvedenú odvolaciu námietku. K otázke prípustnosti odplaty sa odvolací súd vyjadril v časti týkajúcej sa prejudiciálnych účinkov právoplatného rozhodnutia sp. zn. 5Csp/56/2018.

51. Rovnako žalovaná v odvolaní nešpecifikovala, v čom konkrétne vidí existenciu neprijateľných zmluvných podmienok vymedzených v ust. § 53 ods. 1 (správne ods. 4 – poznámka odvolacieho súdu) písm. a/, k/, r/ OZ v nadväznosti na spornú zmluvu o úvere, pričom však ako správne konštatoval súd prvej inštancie, predmetom sporu nebol nárok žalobcu zo zmluvnej pokuty či nárok vyplývajúci z rozhodcovskej doložky, preto námietky žalovanej súd prvej inštancie rovnako aj odvolací súd vyhodnotil ako irelevantné.

52. K odvolacej námietke žalovanej, a to, že súd ex offio neskúmal premlčanie časti nárokov odvolací súd poznamenáva, že tento prostriedok procesnej obrany bol žalovanou uplatnený až v odvolacom konaní, pričom odvolací súd poznamenáva, že nie je povinnosťou súdu ex offio posudzovať otázku premlčania, ako to vyplývalo z ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z.. Ústavný súd SR rozhodol, že predmetné ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s Ústavou SR, čím stratilo účinnosť. Národná rada SR v reakcii na rozhodnutie Ústavného súdu SR prijala novelu Občianskeho zákonníka č. 343/2018, ktorým zaviedla nemožnosť vymáhania a zabezpečenia premlčaných spotrebiteľských nárokov (v ustanovení § 54a Občianskeho zákonníka).

53. Žalovaná v konaní na súde prvej inštancie nenamietala premlčanie časti nárokov (žalovaná presne nešpecifikovala ktorých nárokov).

54. Ide tu o prostriedok procesnej obrany, ktorý nebol uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie.

55. Pokiaľ žalovaná tieto skutkové tvrdenia, ktoré sú prípustnými prostriedkami procesnej obrany neuviedla do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 296 CSP, v odvolacom konaní ich možno uvádzať len za podmienok uvedených v § 366 CSP.

56. V spotrebiteľských sporoch platí pre uplatňovanie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany ust. § 296 CSP, v zmysle ktorého spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú. Výnimkou je, ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom. V tom prípade sa ust. § 296 nepoužije (§ 291 ods. 3 CSP).

57. Žalovaná ako spotrebiteľka nebola v konaní pred súdom prvej inštancie zastúpená advokátom (bola zastúpená občianskym združením Právna pomoc poškodeným – poznámka odvolacieho súdu), preto platilo ust. § 296 CSP a žalovaná mohla všetky svoje skutkové tvrdenia a aj iné prostriedky procesnej obrany (popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky) označiť až do vyhlásenia rozhodnutia súdom prvej inštancie vo veci samej.

58. Ak by bola takto postupovala, súd by sa musel s týmito skutkovými tvrdeniami vysporiadať.

59. Ustanovením § 296 CSP však nie sú dotknuté ustanovenia o dokazovaní v odvolacom konaní, teda aj v prípade spotrebiteľských sporov platí ust. § 366 CSP.

60. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

61. Žalovaná prvýkrát uplatnila vyššie uvedený prostriedok procesnej obrany až v odvolacom konaní. Nepreukázala, že tieto svoje tvrdenia nemohla bez svojej viny uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie a nejde ani o iný z prípadov uvedených v ust. § 366 pod písm. a/ až c/ CSP.

62. Z uvedených dôvodov na tento prostriedok procesnej obrany v odvolacom konaní nebolo možné prihliadnuť a z tohto dôvodu sa k týmto skutkovým tvrdeniam odvolací súd ani bližšie nevyjadruje.

63. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v odvolaní napadnutom rozsahu ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

64. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola žalovaná neúspešná, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla jej povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalobcovi. Odvolací súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

65. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).